

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ivanky Havlíkové a soudců Mgr. Martina Kříže a JUDr. Naděždy Řehákové v právní věci žalobce: **ROKOSPOL a.s.**, se sídlem Praha 1, Krakovská 1346/15, IČ: 25521446, proti žalovanému: **Ministerstvo životního prostředí**, se sídlem Praha 10, Vršovická 65, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20.2.2008, č.j.: 570/1814/07/Se

t a k t o :

- I. **Žaloba se zamítá.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í:

Rozhodnutím České inspekce životního prostředí, oblastního inspektorátu Brno ze dne 12.6.2007, č.j.: 47/OOH/0712689.07/07/BJS (dále jen „rozhodnutí správního orgánu I. stupně“) byla žalobci uložena pokuta ve výši 25.000,-Kč dle ust. § 39b zákona č. 356/2003 Sb., o chemických látkách a chemických přípravcích a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o chemických látkách“) za to, že jako výrobce ztěžuje výkon kontrolní činnosti inspekce tím, že nepředložil podklady pro klasifikaci kontrolovaných nebezpečných chemických přípravků Rokoředidlo S 6006, Rokoředidlo UNI RK 004, ROKOPUR TUŽIDLO RK500 a Rokosil S-2199 vyžádané protokolem ze dne 11.4.2007 a jejich předložení dopisem ze dne 19.4.2007 odmítl s tím, že požadované údaje podléhají obchodnímu tajemství. Zároveň byla žalobci podle § 79 odst. 2 a 5 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „správní řád“) a podle § 6 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, uložena povinnost uhradit náklady řízení paušální částkou ve výši 1.000,-Kč.

Rozhodnutím označeným v záhlaví tohoto rozsudku (dále jen „napadené rozhodnutí“) žalovaný zamítl odvolání podané žalobcem proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně a toto rozhodnutí potvrdil.

Žalobou podanou u Městského soudu v Praze se žalobce domáhal zrušení napadeného rozhodnutí, jakož i zrušení rozhodnutí správního orgánu I. stupně. V žalobě namítl, že žalovaný ve věci rozhodl, aniž by skutečnosti tvrzené v odvolání řádně prozkoumal a následně i právně zdůvodnil. Žalobce považuje za nepravdivé konstatování žalovaného, že odmítl předložit podklady pro klasifikaci kontrolovaných chemických přípravků Rokoředitlo S 6006, UNI RK 004, Rokopur tužidlo RK 500 a Rokosil S 2129, které se žalovaný vyžádal protokolem ze dne 11.4.2007. Zákon ukládá žalobci předložit ke kontrole bezpečnostní listy a ty byly žalovanému předloženy.

Tvrzení žalovaného, že výrobci se ukládá povinnost „uchovávat údaje použité pro klasifikaci látky nebo přípravku po dobu, po kterou jsou uváděny na trh nebo do oběhu, a po dobu dalších 3 let od posledního uvedení na trh nebo do oběhu, a poskytnout je na vyžádání příslušným správním orgánům pro potřeby jejich správní činnosti,“ je dle žalobce správné jen částečně. Zákon o chemických látkách konstatuje, že výrobce je povinen předložit údaje pro klasifikaci, ale nikde nehovoří o povinnosti předložit výpočet. Údaje pro klasifikaci jsou vzorky surovin a jejich bezpečnostní listy, ale údaji pro klasifikaci se nemůže stát konkrétní výpočet, jak požaduje správní orgán. V zákoně o chemických látkách nikde nestojí, že výrobce je povinen předložit jako údaje pro klasifikaci jejich výpočet.

Žalobce dále namítl, že žalovaný je podjatý. Tuto podjatost žalobce namítal od okamžiku, kdy správní orgány obou stupňů rozhodly, že žalobce je velký zdroj znečišťování. Teprve rozkladová komise žalovaného celou věc napravila a uložila České inspekci životního prostředí (dále též jen „ČIŽP“) a žalovanému toto pochybení napravit. Přesto ČIŽP rozhodla ve věci opět nesprávně a teprve v okamžiku, kdy žalobce upozornil nadřízený orgán na nerespektování jeho rozhodnutí ze strany ČIŽP, bylo rozhodnuto v souladu se zákonem. Jako důkaz svého tvrzení o podjatosti správního orgánu žalobce označil spis vztahující se ke kauze, v níž bylo rozhodováno o zařazení žalobce jako zdroje velkého znečištění.

V dalším žalobním bodu poukázal žalobce na to, že správní orgán je zákonem vázán k tomu, aby věc řádně vysvětlil a konkrétně doložil, v čem se žalobce dopustil chyby. Žalovaný ke dni podání žaloby žalobci nevysvětlil a zákonem nezdůvodnil, co zákon o chemických látkách myslí termínem „údaje použité pro klasifikaci látky.“ Podklady pro klasifikaci nejsou a nemohou být výpočty, jak se to snaží interpretovat žalovaný.

V posledním žalobním bodu žalobce namítl, že správní orgán I. stupně prováděl kontrolu provozovny – prodejny žalobce dne 11.4.2007. Při této kontrole požadoval předložit podklady pro klasifikaci kontrolovaných přípravků. Tento postup není dle mínění žalobce standardní a obsahuje šikanózní prvky. Je skutečností, že prodejna je povinna vést bezpečnostní listy ke všem svým výrobkům, pokud jí to zákon ukládá. Na druhé straně ale nikde a nikdy neproběhla kontrola ČIŽP na prodejně s cílem získat podklady pro výpočet klasifikace. Tento postup správního orgánu je nejen neobvyklý, ale dokládá snahu správního orgánu najít něco, co může dát jakýkoliv záměr k úřední šikaně. Podklady pro klasifikaci látek není prodejna povinna vést a žalovaný (správně zřejmě žalobce) o této povinnosti nikdy ani neslyšel.

Žalovaný navrhl, aby soud žalobu v plném rozsahu zamítl. Ve vyjádření k podané žalobě uvedl, že žalobce provádí svou činnost v oblasti nebezpečných chemických látek a přípravků, což z hlediska bezpečnostní úzce souvisí s lidským zdravím a životním prostředím. Nepřesné aplikace zákona o chemických látkách jsou proto zcela nepřijatelné. Osobitý přístup žalobce je příkladem stále se opakujícího porušování zákona o chemických látkách, kdy se žalobce mnohdy domnívá, a to zcela neodůvodněně, že jeho způsob realizace činnosti je lepší než stanoví zákon o chemických látkách. Žalovaný poukázal na názor žalobce vyjádřený písemně v průběhu posledních jednání, podle něhož „*se ukazuje, že některé vytýkané prvky jsou ze strany kontrolované osoby lépe a smysluplněji definovány, než jak to určuje zákon*“.

Žalovaný konstatoval, že žalobce porušil povinnosti stanovené zákonem o chemických látkách. Způsoby, kterými došlo k porušení zákona, byly předmětem objektivních skutkových zjištění prvoinstančního orgánu; tyto jsou ve spisové dokumentaci podrobně dokladovány. Žalovaný tato skutková zjištění a jejich následnou právní klasifikaci také uvedl v odůvodnění napadeného rozhodnutí. Žalobce dle názoru žalovaného projevuje naprostou neznalost zákona o chemických látkách, neboť v ust. § 3 odst. 6 tohoto zákona je pro výrobce nebo dovozce výslovně zakotvena povinnost „*uchovávat údaje použité pro klasifikaci látky nebo přípravku po dobu, po kterou jsou uváděny na trh nebo do oběhu, a po dobu dalších 3 let od posledního uvedení na trh nebo do oběhu, a poskytnout je na vyžádání příslušným orgánům, pro potřeby jejich správní činnosti*“. Tento jednoznačný fakt žalobce neguje, jako by zákon o chemických látkách neexistoval, odmítá soubor všech materiálů ke klasifikaci vydat a přidává svůj nesouvisející výklad o bezpečnostních listech. Podobné způsoby zamlžování skutečností jsou způsobem projevu žalobce.

Žalovaný označil za typické, že žalobce označuje doslovnou citaci zákona o chemických látkách za „správnou jen částečně“. Zákonodárce nicméně hovoří, a to bez uvedení jakýchkoliv výjimek, o „*údajích použitých pro klasifikaci*“, tedy o všech údajích, které byly použity, a ne jen některých. Komolení významu slov v českém jazyce ze strany žalobce se ve spisovém materiálu vyskytuje pravidelně; zde si žalobce plete údaje pro klasifikaci se vzorky surovin.

Osočování kontrolních orgánů je trvalou běžnou praktikou žalobce, která je reakcí na objektivní zjištění jeho pochybení při kontrolní činnosti ČIŽP. V žalobě připomíná žalobce nesouvisející správní řízení týkající se posouzení velikosti zdroje znečišťování ovzduší, prováděné zcela jiným oddělením správního orgánu I. stupně podle zcela jiného zákona. Běžné správní řízení a správní rozhodnutí vydané v jeho neprospěch žalobce opět klasifikoval jako zaujatost.

Správní orgán v dané věci na žalobci zcela srozumitelně požadoval veškeré údaje pro klasifikaci, které byly použity, tak jak to vyžaduje § 3 odst. 6 zákona o chemických látkách. Není zde co zdůvodňovat, ale přesto byl vznesen konkrétní požadavek ze strany správního orgánu I. stupně. Jeho odmítnutí znamená, že žalobce dostatečně chápe, co po něm kontrolní orgán žádá a pouze se snaží udělat případ nesrozumitelným.

Kontrola provedená v souladu se zákonem byla dle přesvědčení žalovaného standardní. Žalovaný se v této souvislosti ohradil proti nařčení ze šikany; má za to, že ze strany žalobce se jedná již o opakované urážky. Uložení podkladů pro klasifikaci ukládá zákon o chemických látkách. To, že žalobce o této povinnosti nikdy neslyšel, je dokladem toho, že se zákonem o chemických látkách neřídí a že byl sankcionován oprávněně.

Žalovaný uzavřel, že se v souladu s ust. § 89 odst. 2 správního řádu zabýval souladem prvostupňového rozhodnutí s právními předpisy, přičemž konstatoval správnost postupu prvoinstančního orgánu a naopak ignoraci zákona o chemických látkách a uvádění nepravdivých faktů ze strany žalobce. Porušení zákona o chemických látkách žalobcem bylo řádně prokázáno. Dle mínění žalovaného se žalobce uchyluje k nepodloženým tvrzením bez jakýchkoliv důkazů a snaží se případ komplikovat. Prokázané porušování právních předpisů je umocněno skutečností, že se jedná o nebezpečné chemické látky a přípravky, u kterých může dojít k bezprostřednímu a okamžitému poškození zdraví lidí i životního prostředí zejména ve složitých situacích, kdy není čas napravovat chyby výrobce.

Při ústním jednání před soudem konaném dne 22.6.2011 účastníci řízení setrvali na svých procesních stanoviscích. Žalobce s odkazem na bod 2 kontrolního protokolu z 11.4.2007 k věci samé uvedl, že žalovaný mu nedal nikdy najevo, jaké podklady požaduje předložit, když uvedl pouze to, že měly být předloženy všechny podklady. Jde o požadavek zmatečný, neboť to mohou být jakékoli podklady při podnikání žalobce, takže není zřejmé, co vlastně žalovaný požadoval. Nesouhlasí s tím, že by při kontrole odmítl poskytnout požadované údaje s odkazem na to, že jde o obchodní tajemství. Pokud odmítal určité údaje předložit, šlo skutečně o obchodní údaje týkající se množství výrobků nebo přípravků, které prodal, nikoliv že by odmítal předložit to, co po nich bylo požadováno. Žalobce v průběhu kontroly předložil bezpečnostní list, což je podle něj nosný a rozhodující údaj pro určení, do jaké kategorie daný produkt spadá. Dále poukázal na to, že při klasifikaci látek a přípravků se bere v úvahu minimální koncentrace nebezpečných látek, a to dle přílohy č. 1 k zákonu o chemických látkách. Žalobce se týkaly pouze kategorie nebezpečnosti látky ve stupni zdraví škodlivé, žíravé a dráždivé, kde je stanoveno, že se bere v úvahu pouze koncentrace nad 1 %. Zástupce žalovaného při jednání před soudem odkázal na závěr kontrolního protokolu, kde není uvedeno, že kontrolní orgán na žalobci požadoval všechny podklady, ale toliko podklady, na základě kterých došlo ke klasifikaci předmětných kontrolovaných přípravků. K této klasifikaci dochází ve třech fázích, včetně zařazení do určité kategorie nebezpečných přípravků. Kontrolní orgán požadoval tyto podklady proto, aby vůbec mohl zkontrolovat, zda přípravky byly řádně klasifikovány. Povinnost výrobce nebo dovozce uchovávat údaje pro klasifikaci a předložit je kontrolnímu orgánu vyplývají z ustanovení § 37 odst. 2 a z § 3 odst. 6 zákona o chemických látkách a splnění této povinnosti bylo po žalobci požadováno. Na tento požadavek reagoval žalobce replikou, že jde o obchodní tajemství.

Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 s.ř.s.).

Ze správního spisu předloženého soudu žalovaným vyplynuly tyto skutečnosti rozhodné pro posouzení věci:

Dle protokolu ze dne 11.4.2007 byla téhož dne správním orgánem I. stupně v provozovně žalobce na adrese Uherský Brod, Dolní Valy 893 provedena kontrola se zaměřením na uvádění chemických látek a chemických přípravků na trh a do oběhu. Ke kontrole byly vybrány chemické přípravky klasifikované jako zdraví škodlivé a nebezpečné pro životní prostředí. Byly zkontrolovány chemické přípravky Rokoředidlo S 6006, Rokoředidlo UNI RK 004, ROKOPUR TUŽIDLO RK 500 a Rokosil S-2199. Ke všem kontrolovaným chemickým přípravkům byly předloženy bezpečnostní listy. Bezpečnostní list

k přípravku Rokoředidlo S 6006 hodnotil správní orgán I. stupně tak, že obsah odpovídá smyslu ust. § 23 zákona o chemických látkách a vyhlášce 231/2004 Sb. Je však nutné upřesnit bod 13 – pokyny pro odstraňování přípravku, aby podle něj mohl uživatel postupovat. U přípravku Rokoředidlo UNI RK 004 správní orgán I. stupně zjistil, že obsah bezpečnostního listu neodpovídá § 23 zákona o chemických látkách a vyhlášce č. 231/2004 Sb., protože v bodě 15 bezpečnostního listu chybí některé látky vnášející nebezpečnou vlastnost Xn uvedené v bodě 2 bezpečnostního listu. Dále je nutno upřesnit bod 13, aby podle něj mohl uživatel postupovat. Také bezpečnostní list týkající se přípravku Rokopur tužidlo RK500 neodpovídal § 23 zákona o chemických látkách a vyhlášce č. 231/2004 Sb., protože v bodě 16 bezpečnostního listu chyběly plné texty R vět uvedených v bodě 2 bezpečnostního listu. Také v tomto případě správní orgán I. stupně konstatoval nutnost upřesnit bod 13, aby podle něj mohl uživatel postupovat. Obsah bezpečnostního listu přípravku Rokosil S-2199 rovněž neodpovídal § 23 chemického zákona a vyhlášce č. 231/2004 Sb., protože v bodě 15 chyběly některé látky vnášející nebezpečnou vlastnost Xn uvedené v bodě 2 bezpečnostního listu. V bodě 16 bezpečnostního listu chyběl plný text R vět uvedených v bodě 2 bezpečnostního listu. Dle bodu III. kontrolního protokolu byl žalobce vyzván, aby na adresu správního orgánu I. stupně do 20.4.2007 zaslal: 1. kopii výpisu z obchodního rejstříku, 2. podklady pro klasifikaci kontrolovaných přípravků, 3. přehled prodeje kontrolovaných chemických přípravků za rok 2006 a I. Q 2007. V části kontrolního protokolu, označené jako „výsledek místního šetření“, správní orgán I. stupně uvedl, že závěr šetření bude zpracován až po předložení vyžádaných dokladů. Dosud zjištěné skutečnosti dle správního orgánu nasvědčují tomu, že byl spáchán správní delikt tím, že žalobce nevypracoval bezpečnostní listy dle požadavku § 23 odst. 1 zákona o chemických látkách a označení přípravků neodpovídá § 20 odst. 5 tohoto zákona.

V podání ze dne 19.4.2007 označeném jako „Vyjádření k výsledku místního šetření kontroly prodejny ROKOSPOL a.s. v Uherském Brodě dne 11.4.2007“ žalobce ohledně příloh, které správní orgán I. stupně požadoval předložit (přehled prodeje kontrolovaných výrobků za rok 2006 a I. Q 2007, podklady pro klasifikaci uvedených výrobků) uvedl následující: „S ohledem na fakt, že Vámi požadované údaje podléhají režimu obchodního tajemství, jsme nuceni sdělit, že Vám tyto údaje dáme k dispozici v okamžiku, kdy uvedete na základě jaké zákonné normy tyto údaje požadujete.“

Oznámením ze dne 21.5.2007 správní orgán I. stupně vyrozuměl žalobce o zahájení správního řízení ve věci uložení pořádkové pokuty podle ust. § 39b zákona o chemických látkách za ztěžování výkonu kontrolní činnosti inspekce, kterého se měl žalobce dopustit tím, že odmítl předložit podklady pro klasifikaci kontrolovaných chemických přípravků (Rokoředidlo S 6006, Rokoředidlo UNI RK 004, ROKOPUR TUŽIDLO RK 500, Rokosil S-2199) a přehled jejich prodeje za rok 2006 a I.Q 2007 a nepředložil výpis z obchodního rejstříku. V uvedeném jednání správní orgán I. stupně spatřuje porušení povinnosti stanovené v § 39b odst. 1 zákona o chemických látkách a navazujících právních předpisů, za které může správní orgán I. stupně uložit pokutu do 100.000,-Kč. Správní orgán I. stupně v oznámení o zahájení řízení konstatoval, že vzhledem k tomu, že v protokolu ze dne 11.4.2007 je uvedeno, že kontrola je prováděna na základě ust. § 30 písm. c), § 33, § 37 a § 39a zákona o chemických látkách a v souladu se zákonem č. 552/1991 Sb., o státní kontrole, má správní orgán za to, že požadavek na uvedení zákonné normy byl žalobci sdělen. Povinnost předložit podklady pro klasifikaci i povinnost nemařit či neztěžovat výkon kontrolní činnosti je uložena toutéž normou, rovněž tak je uložena povinnost inspektorům zachovávat mlčenlivost o všech skutečnostech, o kterých se dozvěděli při výkonu kontroly.

V podání označeném jako „Vyjádření účastníka řízení k usnesení ČIŽP Brno a zároveň odvolání k Ministerstvu ŽP Olomouc“ ze dne 1.6.2007 žalobce uvedl, že se důrazně ohrazuje proti nařčení, že odmítl předložit podkladů pro klasifikaci kontrolovaných chemických přípravků. Postoj kontroly není dle žalobce v souladu s požadavkem na objektivní a korektní výkon státní správy. Zřetelná averze pracovníků správního orgánu I. stupně k žalobci byla způsobena jeho úspěšnou obranou proti této instituci v kontextu neoprávněného a nezákonného zařazení žalobce jako stávajícího zvláště velkého zdroje znečišťování ovzduší. Tato kategorizace byla nezákonná a rozkladová komise žalovaného dala žalobci za pravdu. Jednalo se celkem o dvouletý spor, který pracovníci správního orgánu I. stupně do dnešního dne neakceptovali. S ohledem na další vývoj žalobce upozornil na to, že uvedený orgán je podjatý. Na toto upozornění bylo ze strany správního orgánu I. stupně reagováno tak, že kontrola stíhá kontrolu. Žalobce vyslovil podezření, že způsob kontroly ukazuje, že se jedná o účelovou a jednostranně vedenou kontrolu sledující jeho likvidaci na objednávku konkurence. Žalobce si neumí vysvětlit, jak je možné, že správní orgán I. stupně nechává bez povšimnutí porušení zákona u drtivé většiny importérů a zahraničních výrobců, ale domácímu výrobcu zcela okrajové věci neprojdou. Proto je nucen požadovat, aby způsob kontroly a zejména jejich průběh ze strany správního orgánu I. stupně byl svěřen kontrolnímu orgánu, který nebude podjatý. V závěru vyjádření označil důvod pro zahájení správního řízení za účelový a zcela neobjektivní.

Rozhodnutím správního orgánu I. stupně byla žalobci podle ust. § 39b zákona o chemických látkách uložena pokuta ve výši 25.000,-Kč za to že, jako výrobce ztěžoval výkon kontrolní činnosti správního orgánu I. stupně tím, že nepředložil podklady pro klasifikaci kontrolovaných nebezpečných chemických přípravků Rokoředidlo S 6006, Rokoředidlo UNI RK 004, ROKOPUR TUŽIDLO RK500 a Rokosil S-2199 vyžádané protokolem ze dne 11.4.2007 a jejich předložení dopisem ze dne 19.4.2007 odmítl s tím, že požadované údaje podléhají obchodnímu tajemství. V odůvodnění rozhodnutí správní orgán I. stupně konstatoval, že dne 11.4.2007 byla u žalobce provedena kontrola povinností v oblasti uvádění chemických látek a chemických přípravků na trh a do oběhu stanovených zákonem o chemických látkách a navazujícími právními předpisy. Při této kontrole byl sepsán protokol, ve kterém jsou popsány zjištěné skutečnosti. V bodě III. protokolu je uveden požadavek správního orgánu na předložení kopie výpisu z obchodního rejstříku, předložení podkladů pro klasifikaci kontrolovaných přípravků (Rokoředidlo S 6006, Rokoředidlo UNI RK 004, ROKOPUR TUŽIDLO RK500 a Rokosil S-2199) a přehled prodeje kontrolovaných přípravků za rok 2006 a I. Q 2007. Správní orgán dále citoval vyjádření žalobce ze dne 19.4.2007, jímž žalobce reagoval na tento požadavek. Poté konstatoval, že v kontrolním protokolu ze dne 11.4.2007 je uvedeno, že kontrola je prováděna na základě ustanovení § 30 písm. c), § 33, § 37 a § 39a zákona o chemických a v souladu se zákonem č. 552/1991 Sb., o státní kontrole, takže správní orgán má za to, že požadavek na uvedení zákonné normy byl žalobci sdělen. Povinnost předložit podklady pro klasifikaci i povinnost nemařit či neztěžovat výkon kontrolní činnosti je uložena toutéž normou, stejně jako povinnost inspektorů zachovávat mlčenlivost o všech skutečnostech, o kterých se dozvěděli při výkonu kontroly. Správní orgán I. stupně v rozhodnutí poukázal na ust. § 23 odst. 7 zákona o chemických látkách a ust. § 39b odst. 1 a 3 téhož zákona a uvedl, že z výše uvedených důkazů vyplývá, že ze strany žalobce došlo ke ztěžování výkonu kontrolní činnosti správního orgánu ve smyslu ustanovení § 39b odst. 1 zákona o chemických látkách. Žalobce sice ve vyjádření k zahájenému správnímu řízení odmítl důvod pro zahájení správního řízení, žádný důkaz však nepředložil. Jeho ostatní námitky uvedené ve vyjádření byly správním orgánem I. stupně považovány za neopodstatněné a mimo rámec vedeného správního řízení. Správní orgán rovněž poukázal na to, že rozhodnutím ze dne 3.11.2006, č.j.: 47/OOH/0620873.12/BZO byla

žalobci uložena pokuta ve výši 40.000,-Kč, která nabyla právní moci dne 28.5.2007. Při stanovení výše pokuty správní orgán I. stupně přihlédl zejména k závažnosti, způsobu a okolnostem porušení povinnosti. Bylo zohledněno, že ze strany žalobce došlo k druhému porušení povinností stanovených zákonem o chemických látkách. Dále bylo zváženo dosažení výchovného efektu a rovněž byla zvážena nespolutpráce žalobce při šetření. Současně bylo přihlédnuto k vyjádření k protokolu, zahájenému správnímu řízení a podkladům rozhodnutí. Po zvážení všech okolností byla uložena pokuta při spodní hranici zákonem stanoveného rozsahu odpovídající 25 % maximální výše.

Proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně podal žalobce odvolání, v němž namítl, že uložení pokuty se neopírá o objektivní fakta. Argumentoval tím, že kontrola jeho provozovny proběhla dne 11.4.2007. Tato kontrola požadovala kopii výpisu z obchodního rejstříku, která byla bezprostředně předložena. Dále bylo požadováno předložení podkladů pro klasifikaci kontrolovaných přípravků. Tyto podklady jsou obsaženy v bezpečnostním listu každého kontrolovaného výrobku. Bezpečnostní listy byly kontrole předloženy a tím byla splněna povinnost k předložení podkladů. Každý bezpečnostní list v bodě 2 obsahuje výčet všech nebezpečných složek obsažených v přípravku, včetně jejich ES a CAS kódů, procentuálního zastoupení v přípravku a vlastní klasifikaci nebezpečnosti (symbol R-věty). Tento výčet nebezpečných složek je dle žalobce jediným prokazatelným podkladem pro klasifikaci přípravku dle zákona o chemických látkách. Povinnost předložit podklady pro klasifikaci předmětných výrobků byla tedy ze strany žalobce splněna. Poznámku správního orgánu I. stupně, že mu již dříve byla uložena pokuta ve výši 40.000,-Kč, žalobce v odvolání označil za zavádějící s tím, že tento údaj nemá být uveden v samostatném správním řízení a navíc to není pravda. Tato záležitost byla předána v podobě žaloby na správní soud, který v této věci dosud nerozhodl. Žalobce dále v odvolání uvedl, že již dříve bylo zjištěno, že pracovníci správního orgánu I. stupně neznají zákon. V této souvislosti odkázal na případ nesprávného trvání na tom, že žalobce je zdrojem zvláště velkého znečišťování, kdy i přes opakované upozornění na správnou dikci zákona úředníci svévolně trvali na chybném výkladu zákonné normy. Žalobce je přesvědčen, že i v tomto případě je postup pracovníků správního orgánu I. stupně v rozporu se zákonem. Považuje za protiprávní, aby správní orgán I. stupně předložené doklady (bezpečnostní listy) nevzal v úvahu a stále tvrdil, že mu doklady nebyly předloženy. Všechny bezpečnostní listy obsahují podklady pro klasifikaci kontrolovaných přípravků. Ze strany pracovníků správního orgánu I. stupně nebylo v rozhodnutí uvedeno, které konkrétní podklady pro klasifikaci kontrolovaných přípravků nebyly dodány. Správní orgán I. stupně také nedoložil, na základě jaké zákonné normy je žalobce povinen předložit údaje o svých objemech prodeje. Vyslovil podezření, že pracovníci správního orgánu I. stupně pracují na zakázku a ve prospěch žalobcovy zahraniční konkurence. Dosavadní historie kontrol (za poslední 2 roky jich bylo nejméně 6) ukazuje, že se nejedná o kontroly korektní státní správy.

Rozhodnutím označeným v záhlaví tohoto rozsudku (dále jen „napadené rozhodnutí“) žalovaný zamítl odvolání podané žalobcem proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně a toto rozhodnutí potvrdil. V odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaný nejprve shrnul obsah odvolacích námitek a dále konstatoval vyjádření správního orgánu I. stupně k těmto námitkám, podle kterého podklady pro klasifikaci nejsou obsaženy v bezpečnostních listech, neboť v žádném není proveden výpočet konvenční výpočtovou metodou a nebo přiloženy výsledky zkoušek na přípravcích, takže se lze domnívat, že klasifikace byla provedena odhadem na základě údajů jednotlivých složek přípravků. Nelze se proto domnívat, že povinnost předložit podklady pro klasifikaci byla splněna předložením bezpečnostních listů. Po přezkoumání odvoláním napadeného rozhodnutí dospěl žalovaný k závěru, že odmítnutí

požadavku na zaslání podkladů pro klasifikaci kontrolovaných přípravků bylo neoprávněné a názor, že tato povinnost byla splněna předložením bezpečnostních listů, je nesprávný. Jednak z vyjádření správního orgánu I. stupně a jednak z kontrolního protokolu vyplývá, že bezpečnostní listy obsahují závažné vady. Především je třeba se chovat dle ust. § 3 odst. 6 zákona o chemických látkách, který výrobci ukládá povinnost „*uchovávat údaje použité pro klasifikaci látky nebo přípravku po dobu, po kterou jsou uváděny na trh nebo do oběhu, a po dobu dalších 3 let od posledního uvedení na trh nebo do oběhu, a poskytnout je na vyžádání příslušným správním orgánům pro potřeby jejich správní činnosti*“. Toto ustanovení bylo žalobcem jednoznačně porušeno, čímž byl mařen výkon inspekce při její kontrolní činnosti. Poznámku prvoinstančního orgánu o tom, že žalobci byla již dříve uložena pokuta 40.000,- Kč, označil žalovaný za nevhodnou, i když vedenou snahou objektivizovat přístup žalobce a jeho stále se opakující zřejmě úmyslná pochybení, na kterých žalobce trvá a obhajuje je. Tvzení žalobce o pokutě, že „*to není pravda*“, je nevhodné ignorování skutečnosti, že žalobci pokuta uložena byla, přičemž rozhodnutí o pokutě nabylo právní moci 28.5.2007. Žalovaný dále uvedl, že předložení údajů o objemech prodeje je běžně požadováno k posouzení závažnosti a šíře správního deliktu. Přes osočování a urážlivé podání prozatím nebylo přistoupeno k pořádkové pokutě dle § 62 správního řádu. Tvzení žalobce, že ve výsledcích místního šetření je za správní delikt označeno nevypracování bezpečnostních listů na CD, neodpovídá skutečnosti. Zcela jednoznačně bylo uvedeno, že skutečnosti nasvědčují tomu, že byl spáchán správní delikt tím, že žalobce „*nevypracoval bezpečnostní listy dle požadavku § 23 odst. 1 a že označení přípravků neodpovídá ust. § 20 odst. 5 zákona o chemických látkách*“. Žalovaný pro úplnost dodal, že ust. § 23 odst. 1 zákona o chemických látkách se o vypracování bezpečnostních listů na CD vůbec nezmiňuje. Požadavek na uvedení toho, které konkrétní podklady pro klasifikaci kontrolovaných přípravků nebyly dodány, jsou dle mínění žalovaného vysvětleny předchozí citací § 3 odst. 6 zákona o chemických látkách - žalobce má dodat všechny údaje použité pro klasifikaci látky nebo přípravku a nikoliv bezpečnostní list.

V posuzované věci vyšel soud z následně uvedené právní úpravy:

Podle § 2 odst. 4 zákona o chemických látkách, ve znění účinném k datu vydání napadeného rozhodnutí, klasifikace je postup zjišťování nebezpečných vlastností látky nebo přípravku, hodnocení zjištěných vlastností a následné zařazení takové látky nebo přípravku do jednotlivých skupin nebezpečnosti.

Podle § 3 odst. 1 zákona o chemických látkách výrobce nebo dovozce jsou před uvedením látky nebo přípravku na trh povinni provést jejich klasifikaci. První distributor je povinen zajistit, že látka nebo přípravek, které nabývá, jsou klasifikovány v souladu s tímto zákonem, a získat údaje použité pro jejich klasifikaci.

Podle 3 odst. 6 zákona o chemických látkách osoby podle odstavce 1 jsou povinny uchovávat údaje použité pro klasifikaci látky nebo přípravku po dobu, po kterou jsou uváděny na trh nebo do oběhu, a po dobu dalších 3 let od posledního uvedení na trh nebo do oběhu, a poskytnout je na vyžádání příslušným správním orgánům pro potřeby jejich správní činnosti.

Podle § 23 odst. 1 zákona o chemických látkách osoba, která uvádí na trh nebezpečnou látku nebo nebezpečný přípravek klasifikované podle § 2 odst. 5 nebo přípravek podle odstavce 4, je povinna zajistit vypracování bezpečnostního listu v českém jazyce. Bezpečnostní list je souhrnem identifikačních údajů o výrobcí nebo dovozci, to je jméno,

popřípadě jména, příjmení, obchodní firma, místo podnikání a telefonní číslo, jde-li o fyzickou osobu oprávněnou k podnikání, nebo název nebo obchodní firma, právní forma, sídlo a telefonní číslo, jde-li o osobu právnickou, dále údajů o nebezpečné látce nebo přípravku a údajů potřebných pro ochranu zdraví a životního prostředí. Výrobce nebo dovozce se může dohodnout s distributorem, který od něj látku nebo přípravek přebírá, že se v bezpečnostním listu namísto údajů o výrobcí nebo dovozci uvedou údaje o tomto distributorovi.

Podle § 23 odst. 7 zákona o chemických látkách osoby podle odstavců 1 a 2 jsou povinny uchovávat podklady použité pro vypracování bezpečnostních listů po dobu uvádění látek nebo přípravků, pro které byly tyto bezpečnostní listy vypracovány, na trh nebo do oběhu, a následující 3 roky, a poskytovat je na vyžádání správním orgánům pro potřeby jejich správní, kontrolní nebo sankční činnosti.

Podle § 33 písm. a) zákona o chemických látkách inspekce kontroluje, jak jsou dodržována ustanovení tohoto zákona, právních předpisů vydaných k jeho provedení, předpisů Evropských společenství, při jejichž porušení projednává v prvním stupni správní delikty podle § 38b odst. 3, a rozhodnutí správních orgánů podle tohoto zákona.

Podle § 37 odst. 1 písm. c/ zákona o chemických látkách inspektoři a pověření pracovníci správních orgánů vykonávajících působnost v oblasti ochrany zdraví a životního prostředí před škodlivými účinky látek a přípravků jsou podle tohoto zákona oprávněni při výkonu své kontrolní činnosti požadovat potřebné doklady a další písemnosti týkající se předmětu kontroly.

Podle § 37 odst. 2 zákona o chemických látkách kontrolovaný subjekt je povinen požadované doklady, písemnosti a informace poskytnout a v potřebném rozsahu při provádění kontroly spolupracovat.

Podle § 39b odst. 1 zákona o chemických látkách výrobci, dovozci nebo distributorovi, který maří nebo ztěžuje výkon kontrolní nebo dozorové činnosti krajského úřadu, inspekce nebo krajské hygienické stanice, může tento správní orgán uložit pořádkovou pokutu do 100 000 Kč.

Soud o věci uvážil takto:

Není pravdou, že by žalovaný v dané věci rozhodl, aniž by posoudil důvodnost námitek uplatněných žalobcem v odvolání a aniž by závěry, k nimž při tomto posouzení dospěl, právně zdůvodnil. Předně je třeba konstatovat, že tato v pořadí první žalobní námitka je krajně obecná a nekonkrétní, neboť žalobce nespecifikoval, jaké jím tvrzené skutečnosti žalovaný v rámci odvolacího řízení nepřezkoumal a jaké závěry zůstaly z jeho strany právně nezduvodněné. Soud, který se uvedenou námitkou vzhledem k její nekonkrétnosti mohl zabývat rovněž pouze v obecné rovině, vytýkaná pochybení neshledal. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí je patrné, že žalovaný reagoval na veškeré odvolací námitky žalobce, přičemž poukázal na příslušná zákonná ustanovení, o která své závěry opřel, především pak na ustanovení § 3 odst. 6 zákona o chemických látkách, které je pro rozhodnutí v dané věci klíčové.

Na konstatování žalovaného, že žalobce odmítl předložit podklady pro klasifikaci kontrolovaných chemických přípravků Rokoředidlo S 6006, UNI RK 004, Rokopur tužidlo

RK 500 a Rokosil S 2129, k jejichž předložení byl vyzván kontrolním protokolem ČIŽP ze dne 11.4.2007, rovněž není nic nepravdivého. Z obsahu spisového materiálu jednoznačně vyplývá, že žalobce správnímu orgánu přes výzvu obsaženou v kontrolním protokolu ze dne 11.4.2007 skutečně žádné údaje použité pro klasifikaci předmětných přípravků nepředložil. V podání ze dne 19.4.2007, jímž reagoval na výzvu správního orgánu, žalobce zcela nesprávně argumentoval tím, že uvedené údaje podléhají režimu obchodního tajemství, a jejich předložení podmiňoval tím, že mu správní orgán sdělí, na základě jaké zákonné normy po něm tyto údaje požaduje. Ani poté, co byl v oznámení o zahájení řízení vyrozuměn o tom, že povinnost předložit podklady pro klasifikaci kontrolovaných přípravků je stanovena zákonem o chemických látkách, na jehož základě byla dne 11.4.2007 prováděna kontrola v jeho provozovně, žalobce žádné údaje (podklady) použité pro klasifikaci kontrolovaných výrobků správnímu orgánu nepředložil. Na tomto místě nelze než přisvědčit žalovanému, že povinnost žalobce, který je výrobcem předmětných přípravků, poskytnout příslušnému správnímu orgánu (zde ČIŽP) na jeho vyžádání údaje použité pro klasifikaci těchto přípravků jednoznačně vyplývá z § 3 odst. 6 zákona o chemických látkách. Zákon žalobci neumožňuje, aby se uvedené povinnosti zprostil jiným způsobem než jejím řádným splněním. Polemika žalobce o tom, že požadované údaje jsou předmětem obchodního tajemství, je tedy bezpředmětná.

Označuje-li žalobce za „jen částečně správné“ konstatování žalovaného o povinnosti výrobce uchovávat údaje použité pro klasifikaci látky nebo přípravku po dobu, po kterou jsou uváděny na trh nebo do oběhu, a po dobu dalších 3 let od posledního uvedení na trh nebo do oběhu, a poskytnout je na vyžádání příslušným správním orgánům pro potřeby jejich správní činnosti, soud k tomu uvádí, že se jedná o doslovnou citaci ustanovení § 3 odst. 6 zákona o chemických látkách a že povinnost, kterou tato ustanovení zákona žalobci jakožto výrobci chemických přípravků ukládá, nelze jakkoliv zpochybňovat.

Obhajoba žalobce, že mu zákon ukládá předložit ke kontrole bezpečnostní listy a že uloženou povinnost splnil tím, že předložil žalovanému bezpečnostní listy vztahující se ke kontrolovaným přípravkům, nemůže obstát. Správní orgán především v protokolu ze dne 11.4.2007 na žalobci nepožadoval předložení bezpečnostních listů (ty mu již byly předloženy při kontrole), ale předložení podkladů pro klasifikaci kontrolovaných přípravků ve smyslu § 3 odst. 6 zákona o chemických látkách. Na tomto místě je třeba zdůraznit, že zákon o chemických látkách zřetelně rozlišuje mezi povinností uchovávat po stanovenou dobu *údaje použité pro klasifikaci látky nebo přípravku* a poskytnout tyto údaje na vyžádání příslušným správním orgánům pro potřeby jejich správní činnosti (§ 3 odst. 6) a povinností uchovávat po stanovenou dobu *podklady použité pro vypracování bezpečnostních listů* (nikoliv tedy pouhé bezpečnostní listy) a poskytovat je na vyžádání správním orgánům pro potřeby jejich správní, kontrolní nebo sankční činnosti (§ 23 odst. 7). Pokud by údaje použité pro klasifikaci látky nebo přípravku a podklady použité pro vypracování bezpečnostních listů byly ve skutečnosti jedno a totéž, nebyl by žádný důvod k tomu, aby zákonodárce stanovil totožnou povinnost jejich poskytnutí na vyžádání správního orgánu s použitím různých pojmů ve dvou různých ustanoveních zákona.

Opodstatněná není ani námitka, ve které žalobce vytýká žalovanému, že mu nevysvětlil, co se rozumí pod pojmem „údaje použité pro klasifikaci látek.“ Obsah uvedeného pojmu dle názoru soudu vyplývá ze zákona o chemických látkách, přičemž pro jeho vymezení je podstatná definice pojmu klasifikace. Tou se dle § 2 odst. 4 zákona o chemických látkách rozumí postup zjišťování nebezpečných vlastností látky nebo přípravku, hodnocení zjištěných vlastností a následné zařazení takové látky nebo přípravku do jednotlivých skupin

nebezpečnosti. Obecné zásady klasifikace látek a přípravků a postupy při klasifikaci včetně zkušebních metod jsou uvedeny v ust. § 3 až § 8 zákona o chemických látkách a příslušných prováděcích právních předpisech vydaných na základě zákonného zmocnění obsaženého v těchto ustanoveních. Podle bodu 1.1. přílohy č. 2 prováděcí vyhlášky č. 232/2004 Sb., je účelem klasifikace identifikovat veškeré fyzikálně-chemické, toxikologické a ekotoxikologické vlastnosti látek a přípravků, které mohou představovat nebezpečí při běžném zacházení nebo při běžném používání. Jestliže žalobce jakožto výrobce nebezpečných chemických přípravků podle ust. § 3 odst. 1 zákona o chemických látkách splnil povinnost provést před uvedením těchto přípravků na trh jejich klasifikaci, což nikterak nepopírá, musí disponovat *konkrétními údaji o provedených zkouškách, výpočtech, měřeních či odborných posouzeních týkajících se jednotlivých přípravků a jejich složek*, které při zjišťování nebezpečných fyzikálně-chemických, toxikologických a ekotoxikologických vlastností kontrolovaných přípravků a jejich hodnocení podle stanovených zásad, postupů a zkušebních metod získal a na základě kterých pak provedl konečné zařazení těchto přípravků do jednotlivých skupin nebezpečnosti. Veškeré tyto údaje, které jsou podkladem pro klasifikaci chemických látek nebo přípravků, pak zákon o chemických látkách označuje pojmem „*údaje použité pro klasifikaci látky nebo přípravku*.“

Za údaje použité pro klasifikaci chemického přípravku ve smyslu 3 odst. 6 zákona o chemických látkách tedy v žádném případě nelze považovat vzorky suroviny či bezpečnostní list přípravku, jak nesprávně namítá žalobce. Bezpečnostním listem se podle zákonné definice tohoto pojmu zakotvené v § 23 odst. 1 zákona o chemických látkách rozumí „*toliko*“ *souhrn* identifikačních údajů o výrobcí nebo dovozci, popř. distributorovi, a dále údajů o nebezpečné látce nebo přípravku a údajů potřebných pro ochranu zdraví a životního prostředí. Rozsah údajů o nebezpečné látce nebo přípravku, které jsou obsahem bezpečnostního listu, je tedy mnohem užší než rozsah údajů použitých pro klasifikaci látky nebo přípravku, neboť obsahem bezpečnostního listu nejsou údaje o provedených zkouškách, výpočtech či měřeních, získané při zjišťování nebezpečných fyzikálně-chemických, toxikologických a ekotoxikologických vlastností chemických látek či přípravků při provádění jejich klasifikace. Stejně tomu je v projednávané věci. Žalobcem předložené bezpečnostní listy obsahují výčet složek přípravků a jejich označení, nikoliv však údaje použité pro klasifikaci kontrolovaných přípravků ve shora uvedeném smyslu.

Správní orgán ani nemůže ve výzvě blíže specifikovat, jaké konkrétní údaje použité pro klasifikaci chemických látek nebo přípravků mu má kontrolovaný subjekt předložit, neboť mu není známo, jakými podklady daný subjekt vlastně disponuje. Bylo proto na žalobci, aby správnímu orgánu předložil všechny podklady použité pro klasifikaci kontrolovaných přípravků, které měl k dispozici. Otázku dostatečnosti použitých podkladů pro provedení klasifikace či otázku, zda na jejich základě byly kontrolované přípravky správně klasifikovány, by bylo možné posoudit až po předložení požadovaných údajů (podkladů) správnímu orgánu a jejich následném posouzení.

V dané věci nebylo správním orgánem na žalobci požadováno předložení konkrétního výpočtu, ale předložení (všech) podkladů pro klasifikaci kontrolovaných přípravků ve shora uvedeném smyslu, jimiž žalobce jako jejich výrobce, kterého tíží povinnost provést před uvedením těchto přípravků na trh jejich klasifikaci, musí disponovat. Soud na tomto místě uvádí, že pokud byly při zjišťování nebezpečných fyzikálně-chemických, toxikologických a ekotoxikologických vlastností kontrolovaných přípravků a jejich hodnocení podle stanovených zásad, postupů a zkušebních metod prováděny určité výpočty, jsou i tyto výpočty součástí údajů použitých pro klasifikaci přípravků a měly být správnímu orgánu na jeho

výzvu předloženy. To, že součástí údajů použitých pro klasifikaci chemických přípravků budou i určité výpočty, považuje soud za velmi pravděpodobné, a to i s ohledem § 5 odst. 1 zákona o chemických látkách, podle kterého se hodnocení nebezpečnosti přípravků pro zdraví, vyplývající z jejich vlastností ovlivňujících zdraví, pro účely klasifikace podle § 2 odst. 5 písm. f) až n) provádí:

a) *konvenční výpočtovou metodou* stanovenou prováděcím právním předpisem podle § 3 odst. 7,

b) obecnými postupy stanovenými prováděcím právním předpisem podle § 3 odst. 7 na základě stanovení vlastností ovlivňujících zdraví metodami uvedenými v § 8, přičemž postup podle odstavce 1 písm. b) se podle druhého odstavce téhož ustanovení použije pouze v případě, že vlastnosti přípravků ovlivňující zdraví nelze stanovit metodou uvedenou v odstavci 1 písm. a) nebo na základě již existujících výsledků zkoušek na zvířatech. Konvenční výpočtovou metodou stanovenou prováděcím právním předpisem podle § 3 odst. 7 se podle ustanovení § 6 odst. 1 písm. a/ zákona o chemických látkách pro účely klasifikace podle § 2 odst. 5 písm. o) téhož zákona provádí i hodnocení nebezpečnosti přípravků pro životní prostředí, vyplývající z jejich vlastností ovlivňujících životní prostředí.

Námitku podjatosti žalovaného a správního orgánu I. stupně neshledal soud důvodnou. Obecně lze konstatovat, že ustanovení § 14 odst. 2 správního řádu, které přiznává účastníku řízení oprávnění vznést námitku podjatosti úřední osoby, zároveň účastníku řízení ukládá jisté povinnosti při uplatnění této námítky. Účastník řízení je předně povinen vznést námitku podjatosti *vůči konkrétní úřední osobě*, tato námitka musí být uplatněna bez zbytečného odkladu poté, co se o namítané podjatosti dané úřední osoby účastník řízení dozvěděl, a povinností účastníka řízení je rovněž *uvést konkrétní skutečnosti*, v nichž spatřuje důvod podjatosti úřední osoby. Uvedeným povinnostem žalobce v projednávaném případě nedostál, neboť v průběhu správního řízení a ostatně ani v žalobě neoznačil konkrétní úřední osobu, vůči níž námitku podjatosti uplatňuje. V projednávaném případě neobstojí ani žalobcem namítaný důvod podjatosti, protože z rozhodovací činnosti správního orgánu prvního stupně ve zcela odlišném správním řízení vedeném se žalobcem nelze dovodit jeho zájem na výsledku řízení v nyní projednávané věci. Vzhledem ke zřejmé nedůvodnosti žalobcem uplatněné námítky podjatosti nepovažoval soud za potřebné provádět v tomto směru jakékoliv dokazování, a proto nevyhověl návrhu žalobce na provedení důkazu správním spisem vztahujícím se k řízení, v němž bylo rozhodováno o zařazení žalobce jako zdroje velkého znečištění.

Postup správního orgánu I. stupně, který po provedení kontroly v provozovně žalobce dne 11.4.2007, která byla zaměřena na uvádění žalobcem vyráběných chemických látek a chemických přípravků na trh, vyzval žalobce k předložení podkladů použitých pro klasifikaci kontrolovaných přípravků, nelze považovat za nestandardní či šikanózní. Je třeba zdůraznit, že kontrolní orgán nepožadoval předložení podkladů použitých pro klasifikaci přípravků po prodejci, ale po žalobci, který byl (i dle kontrolního protokolu) kontrolovaným subjektem. To, že je daná výzva adresovaná žalobci (a nikoliv jeho prodejci), žalobce tehdy pochopil, o čemž svědčí skutečnost, že se k proběhnuvší kontrole a k výzvě k předložení požadovaných údajů následně vyjádřil podáním ze dne 19.4.2007. V souzené věci není sporu o tom, že žalobce je výrobcem kontrolovaných chemických přípravků. Jak již bylo konstatováno shora, z tohoto titulu na něj (nikoliv na jeho prodejnu) dopadají povinnosti zakotvené v § 3 odst. 6 zákona o chemických látkách, tj. povinnost uchovávat po stanovenou dobu údaje použité pro klasifikaci jím vyráběných chemických přípravků a také povinnost poskytnout tyto údaje na vyžádání příslušným správním orgánům pro potřeby jejich správní činnosti.

Výzvou k předložení těchto údajů adresovanou žalobci realizoval kontrolní orgán oprávnění, které mu zákon o chemických látkách přiznává v § 37 odst. 1 a bylo povinností žalobce této výzvě vyhovět. Jak vyplývá z obsahu kontrolního protokolu ze dne 11.4.2007, správní orgán v průběhu kontroly v provozovně žalobce zjistil skutečnosti nasvědčující tomu, že žalobce u kontrolovaných přípravků nevypracoval bezpečnostní listy v souladu s ust. § 23 odst. 1 zákona o chemických látkách. Požadované podklady pro klasifikaci kontrolovaných přípravků měly tedy správnímu orgánu umožnit kontrolu správnosti žalobcem provedené klasifikace těchto přípravků, a tím i kontrolu správnosti a úplnosti údajů o jejich nebezpečnosti a údajů potřebných pro ochranu zdraví a životního prostředí, které jsou důležitou součástí bezpečnostních listů. Na postupu správního orgánu v dané věci, který spočívá v realizaci zákonem stanoveného oprávnění, na jehož základě byla žalobci v souladu se zákonem uložena povinnost poskytnout správnímu orgánu pro potřeby jeho správní činnosti příslušné údaje, nelze vzhledem k výše uvedenému spatřovat nic nestandardního nebo šikanózního.

Protože žalobce uloženou povinnost poskytnout správnímu orgánu údaje použité pro klasifikaci kontrolovaných chemických přípravků nesplnil, byla mu pokuta za ztěžování výkonu kontrolní činnosti inspekce podle § 39b odst. 1 zákona o chemických látkách uložena po právu.

Soud při ústním jednání rozhodl, že nebude doplňovat dokazování žalobcem navrženými důkazy, neboť dospěl k závěru, že skutkový stav věci byl náležitě zjištěn již na základě důkazů provedených správními orgány v průběhu správního řízení a zdokumentovaných ve správním spise; provádění jakýchkoliv dalších důkazů tak soud shledal nadbytečným. Soud pro úplnost dodává, že při přezkoumání napadeného rozhodnutí nutně vycházel z obsahu správního spisu, neboť jeho povinností bylo mj. posoudit, zda skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, je se správním spisem v souladu a zda v něm má oporu (§ 76 odst. 1 písm. b/ s.ř.s.). K neprovedení navrženého důkazu vztahujícího se k námitce podjatosti správního orgánu se soud již vyjádřil shora.

Pokud žalobce při ústním jednání před soudem namítal, že při klasifikaci látek a přípravků se bere v úvahu minimální koncentrace nebezpečných látek ve smyslu přílohy č. 1 k zákonu o chemických látkách a že se jej týkaly pouze kategorie nebezpečnosti látky ve stupni zdraví škodlivé, žravé a dráždivé, kde je stanoveno, že se bere v úvahu pouze koncentrace nad 1 %, soud k této námitce již přihlížet nemohl, neboť byla vznesena až po uplynutí zákonem stanovené lhůty pro rozšíření žaloby (§ 71 odst. 2 s.ř.s.). Pokud by tak učinil, tedy pokud by překročil rozsah včas uplatněných žalobních námitek, jednal by v rozporu s ustanoveními § 75 odst. 2 s.ř.s. a § 71 odst. 2 věta třetí s.ř.s., které mu ukládají přezkoumat napadené rozhodnutí pouze v mezích žalobních bodů uplatněných v zákonem stanovené lhůtě.

Soud tedy neshledal žalobu důvodnou, a proto jí podle ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., neboť žalobce nebyl ve sporu úspěšný a žalovanému žádné důvodně vynaložené náklady v řízení nevznikly.

P o u č e n í : **Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost za podmínek uvedených v ustanovení § 102 a násl. s.ř.s., a to ve lhůtě do dvou**

týdnů po doručení tohoto rozsudku. Kasační stížnost se podává u Městského soudu v Praze, rozhodovat o ní přísluší Nejvyššímu správnímu soudu.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Praze dne 22. června 2011

JUDr. Ivanka Havlíková v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Matznerová